

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਚਾਰ

Jeff Pippenger

2025-12-07

ਨੰਬਰ ਚਾਰ

ਯਸਾਯਾਹ ਅਠਾਈਂ ਵਿੱਚ "ਉਹ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ 'ਯਰੂਸ਼ਲਮ' ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਨੂੰ "ਇਫ਼ਰਾਇਮ ਦੇ ਮਦਿਰਾਪੀ" ਅਤੇ "ਘਮੰਡ ਦੇ ਮੁਕਟ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਮੁਕਟ" ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਘਮੰਡ" ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਉਸ ਬਕੀਏ ("ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਿੱਸੇ") ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ "ਮੁਕਟ" ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੂ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ "ਰਾਜ" ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ "ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਜ" ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਰਾਜ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ 9/11 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵੱਲ ਬੜੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਤੱਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਕਾਰੇਗਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਧ ਹਨ—ਤਦ ਸਭ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਆਖਰੀ ਵਰਖਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ, ਸਿਵਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ, ਸਭ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੂਤ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।" Spalding and Magan, 3.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਬੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਹਵਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਬੀ ਦੀਆਂ ਝਗੜੇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ "ਛੁੱਟ ਜਾਣ ਲਈ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਕਰਦਾ ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਪਿਟ ਘੋੜਾ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ "ਮੱਤ ਅਤੇ ਨਾਸ" ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, 9/11 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਤੀਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕਣ ਉੱਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ

ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ, ਜੋ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ 9/11 ਉੱਤੇ ਫੂਕੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 9/11 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੌਰਜ ਡਬਲਯੂ. ਬੁਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਮਾਂ ਹਾਜਰ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮਾਂ, ਰੋਕ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਸੰਤਾਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਈਰਖਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਾਜਰ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਦ ਤੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਹਾਜਰ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਨਾ ਕਿਹਾ। ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਜਰ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਾ ਵਿਵਾਦ

ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਉਸ ਬੰਧਵੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਦੂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਪਦ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਗਏ।

ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਚਾਰ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਉਸ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੁਰਹੀ ਸੀ, ਆਖਦੀ ਸੀ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇ ਜੋ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਫਰਾਤ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ।" ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ, ਜੋ ਇੱਕ ਘੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:13-15.

ਤੀਸਰੀ ਹਾਏ ਵਾਲੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ 9/11 ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਰਜ ਡਬਲਯੂ. ਬੁਸ਼ ਨੇ ਆਤੰਕਵਾਦ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਰੱਖੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:11, 12.

ਇਸਲਾਮ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ" ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ "ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ; ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਦੋਂ ਬਲਾਵਾਂ ਢਾਲੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅੰਤ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਥਾਪਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ 'ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,' ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਢਾਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" *Early Writings*, 85.

ਉਨ੍ਹਾਂ "ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਰਸ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 2:44.

ਉਹਨਾਂ "ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ "ਮੁਕਟ" ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਮੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ "ਮੁਕਟ" ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਹਬੱਕੂਕ ਦਾ ਉਹ "ਦਰਸ਼ਨ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ "ਤਖ਼ਤੀਆਂ" ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਨੀਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਬੱਕੂਕ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਯੇਸ਼ੂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ—ਜਾਂ ਤਾਂ "ਅਹੰਕਾਰ" ਦੀਆਂ ਜਾਂ "ਮਹਿਮਾ" ਦੀਆਂ—ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ—ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ—ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ

ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫ਼ਰੀਸੀ ਅਤੇ ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ। ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਦੀ "ਆਤਮਾ" "ਸਿੱਧੀ ਨਹੀ" ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਫੂਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:4.

ਅਗਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੁਕ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੂਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਦੱਸਦਿਆਂ; ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਮੱਤਿਆਂ ਨੂੰ "ਅਹੰਕਾਰ" ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਪਾਤਾਲ ਵਾਂਗ ਵਿਸਥਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਤ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੇਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਬੱਕੁਕ 2:5.

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਇਹ ਆਯਤਾਂ ਕੇਵਲ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਗਵਾਨਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਸਹਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ—ਦੇਹਾਂ—ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ "ਨਾਮ" ਸੀ, ਜੋ ਚਰਿਤਰ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਸੰਬੰਧ—ਦੇਹਾਂ—ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਸਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਹਨ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਮੁਰਦਾ ਹੈਂ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:1.

1844 ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਜੋ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ—ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਹ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਚੁੱਕੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਵੇਂ ਪਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਦ ਪੜ੍ਹੀਏ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪਾਪਾਈ ਅਹੰਮਨਤਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਉੱਚਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਉਦਾਹਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਚੁੱਪ ਰਹੇ।

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਹਬੱਕੁਕ 2:20.

ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ 2 ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਯਤ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਵੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਚਾਰ ਆਗਮਨ (ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ)

"ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ

ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ, ਵਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।" The Great Controversy, 426.

ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੀ ਆਇਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ। ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉੱਨੀਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ, ਜੋ 9/11 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
ਹਬਕੁਕ 2:14.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮਿਲਰਾਈਟ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਖੁਲ੍ਹਿਆ, ਉਹ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਲ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਾਟਕ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਦੀਵੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਲਈ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਪਿਛੋਕੜ ਉਸ ਤਰਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: "ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ 9/11 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਹਬਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਦੀ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਲਮੇਨੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ।

ਪਾਲਮੇਨੀ

ਬਾਈਬਲੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਦਸਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਬਾਈਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਆਇਆ, ਹਬਕੁਕ 2:20 ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਗਿਣਤੀ "220" ਉਸ 'ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਆਯਤ' ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮੇਮਣਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਣਾ।

ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ, ਅੰਕ "220" ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜੋ ਕਾਰਜ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਹੀ ਕਾਰਜ ਸੀ। 1844 ਵਿੱਚ ਦਸਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਈ ਗੁਣਾ ਦਸ ਬਰਾਬਰ "220" ($22 \times 10 = 220$), ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਉਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "220" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਹਬਕੁਕ "2:20" ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਨਿਆਉ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਪਲਮੇਨੀ, ਉਹ ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਤੀ, ਉਸ 'ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ।

“ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ, ਜੋ ਹੋਰ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਐਡਵੈਂਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਦੋਵੇਂ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ, ‘ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।’ [ਦਾਨੀਏਲ 8:14.]”
The Great Controversy, 409.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਇਤ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਇਤ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ Palmoni ਦਾ ਆਇਤ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ “that certain saint” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਜਾਂ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ।

ਜਦੋਂ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਦ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਉੱਤੇ ਦਿਵਯ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਹੋਵੇ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਦ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ—“ਉਹ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣ,”—ਜੋ ਪਲਮੋਨੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਅਸ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਲਮੋਨੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਮੂਸਾ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ “ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨਾਂ” ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਜਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ “ਤੇਈਂ ਸੌ ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ” ਜਾਂ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਅੰਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਸੀਫਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਉਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਉਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀਆਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮਾਪਯੋਗ ਸਮਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀ ਲੋੜ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਤੇਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ, “ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ?” ਆਇਤ “ਕਦੋਂ” ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੀ; ਉਹ “ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ” ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਮਿਆਦ ਬਾਰੇ ਹੈ (ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ?) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਹੈ (ਕਦੋਂ?)—ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਸਹੀ ਅਰਥਗ੍ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ। ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਦੀ; ਪਰ ਉੱਤਰ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ “ਕਦੋਂ” ਹੈ ਜਾਂ “ਤਦੋਂ?”

ਅਫਰਾਇਮ ਦੇ ਮੱਤਵਾਲੇ ਧੁੰਦਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਦ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ The Great Controversy ਵਿੱਚੋਂ ਉਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। “ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ” ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੇ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਆਕਰਣ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ King James Version ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਕਰਣ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ “ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ” ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੈ। ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ” ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ

ਕਰਦਾ ਹੈ। Palmoni ਅਤੇ Joel ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ" ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ? ਯਸਾਯਾਹ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ I cannot provide a faithful Punjabi translation because the source text appears to be incomplete. Please send the full passage you want translated.

ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਆਯਤ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 6:3।

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅੱਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਆਇਤ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਉਹ [ਦੂਤ] ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ-ਗੀਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮਧੁਰ ਗਾਇਨ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ, 'ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।'" Review and Herald, December 22, 1896.

ਯਸਾਯਾਹ 9/11 ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ," ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 9/11 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਜਾਂ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਡਟਿਆ ਰਹੇ ਜਦ ਤੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਢਾਹੇ ਨਾ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਨਿਵਾਸੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਉਜਾੜੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਘਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੰਨਸਾਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਹਟਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਿਆਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤਥਾਪਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜੇਗਾ, ਅਤੇ ਭਸਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੇਬਿੰਬ ਦਾ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਬਲੂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਠੂਠ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੱਤੇ ਝਾੜ ਦੇਂਦੇ ਹਨ; ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਵੰਸ਼ ਉਸ ਦਾ ਠੂਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 6:11-13.

9/11 ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ, ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ" ਉਸ ਨੂੰ 9/11 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਮੋਟੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ? ਉੱਤਰ ਹੈ, "ਜਦ ਤੱਕ" ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ "ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ।" ਇਹ "ਵੱਡਾ ਤਿਆਗ" ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਸਚਤ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਢੱਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਨਿਸਚਤ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਇੱਕ ਗੋਂਦ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ; ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੂੰ ਮਰੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਬ ਤੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਲਾਜ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਦ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਥੱਲੇ ਖਿੱਚ ਲਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 22:17-19.

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ "ਉਲਟੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਪਦ ਇੱਕਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਉਸ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਉਲਟੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ ਏਦੇਮ, ਮੇਆਬ, ਅਤੇ ਅੰਮੋਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਲੋਕ। ਦਾਨੀਏਲ 11:41.

ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ," ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਰੱਖੇ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ 11:41 ਦੇ "ਬਹੁਤੇ" "ਉਲਟੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣਗੇ," ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਬਤ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯਸਾਯਾਹ 22 ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਬਨਾ ਨੂੰ "ਹਿੰਸਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" "ਇੱਕ ਗੱਦ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ" ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ "ਹਟਾਏ" ਜਾਣਗੇ, "ਬਹੁਤ ਦੂਰ।"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਵਸ਼ੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ" (ਅਰਥਾਤ ਦਸਵੰਧ) ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਵਾਪਸ ਮੁੜਦਾ ਹੈ"; ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਤੇ ਝੜ ਜਾਣ ਉੱਪਰੰਤ ਵੀ "ਸਾਰ" ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਵਿੱਚ "ਪੱਤੇ" ਬਾਹਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ "ਦਾਅਵੇ" ਦੇ ਪੱਤੇ ਝੜ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

"ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਦੇਣਾ ਇਕ ਜੀਵੰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਂਝ ਰੁੱਖ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਵਟੀ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਠਾਠ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਉੱਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਯਹੂਦੀ ਸਭ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਤਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਲਾਲਚ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਉੱਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕਪਟ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਬਾਂਝ ਰੁੱਖ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਖਾਵਟੀ ਟਾਹਣੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਅਤੇ ਅੱਖ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ; ਪਰ ਉਹ "ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ" ਫਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ, ਆਪਣੇ ਵਿਭਵਸ਼ਾਲੀ ਮੰਦਰ, ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੇਦੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਮੁਕਟਧਾਰੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਸਮਾਂ ਸਮੇਤ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਬਾਹਰਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੋਹਰ ਸੀ, ਪਰ ਨਮਰਤਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਉਪਕਾਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ।"

"ਅੰਜੀਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖ ਫਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਨ; ਪਰ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਰੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਓਨੇ ਹੀ ਰਹਿਤ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਯਹੂਦੀ ਸਨ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੇਕੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਹੰਕਾਰਪੂਰਨ ਦਾਅਵੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਅੰਨੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅੰਜੀਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਆਸ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਯਹੂਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੀਸਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਦੁਰਪਯੋਗ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ।" *The Desire of Ages*. 582, 583.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ, ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਸੰਧੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਸੰਧੀ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੱਤੇ ਝੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਗੋਚਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 9/11 ਉੱਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ "ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ," ਫਿਰ ਉਹ ਧੂੜ ਤੱਕ ਨਿਵਾਏ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ (ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ) ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਗਾਰੇ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦੀ ਦਾ ਅੰਗਾਰਾ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗਾਰੇ ਦੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਜਲਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਜਲਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।” Review and Herald, October 16, 1888.

ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ “ਅੰਗਾਰ,” ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਅੰਗਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮੋਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵੇਲੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ, ਅੰਗਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ “ਅੰਗਾਰ” ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਤਦੋਂ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ: ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 17:17।

ਜੇ ਲੋਕ “ਵਾਪਸ ਮੁੜਦੇ” ਹਨ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ (ਸ਼ੇਸ਼) ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਲੁਤ ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ “ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਵਯ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਵੇਚਕ ਬਣਾਇਆ,” ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਉਹ “ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ” ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ “ਸਾਰ” ਹੈ। ਸਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਕੇਵਲ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹੀ ਸਨ, ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। “ਪਵਿੱਤਰ ਬੀਜ” ਹੀ ਉਹ “ਸਾਰ” ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ “ਪਵਿੱਤਰ ਬੀਜ” ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਹ ਰੁੱਖ ਜੋ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬੀਜ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਸਾਯਾਹ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਜੋ ਵੇਰਵੇ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਉਸਦੇ “ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ” ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ ਲਈ “ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ” ਦਾ ਉੱਤਰ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੀ।

ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ? 1840–1844

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੇ 9/11 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਾਪਰੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਟੱਕਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ” ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡੋਲਦੇ ਰਹੋਗੇ।

ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਗੜਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ? ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੋ; ਪਰ ਜੇ ਬਾਅਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੋ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਬਚਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹੀ, ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਕੇਵਲ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਨਬੀ ਬਚਿਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:21, 22.

ਏਲੀਆਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ? ਇਹ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਛੇ ਸੀ।

“ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਹਾੜੀ ਰੁੱਖ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਕਿ ਉਹ ਤੇਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਐਸੀ ਸੀ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ

ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿੱਠ-ਫੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਦੇ ਕਰਵੇ ਅੰਸੂਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਵੇਦਨਾ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਾਣਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਜਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਗੁੰਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, 'ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।'" Early Writings, 233.

1840 ਤੋਂ 1844 ਦੀ ਪਰਖਕਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੋਗਾ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ" ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ 9/11 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਦਾ ਸਬੰਧ 9/11 ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਦਾ ਸਬੰਧ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ, ਤਾਂ ਬਾਰਾਂ ਪੱਥਰ ਭੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਏ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੱਥਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ—ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਬੀ—ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਛੇਵੀਂ ਰਿਆਸਤ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਛੇਵਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪਰਖ, ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਦਿਸ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਪਰਖ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਦੀ ਅੱਗ ਨੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1844 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਇਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਜਲਦੀ ਹੀ "ਪੂਰਵ" ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪਰਖ ਅਤੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਇਹ ਅਵਧੀ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਨਬੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸਰਦੀਆਈ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀ ਝੂਠੇ ਵਜੋਂ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀ ਗਈ। ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੀ, ਯਸਾਯਾਹ ਛੇਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ" ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਹੇ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਨਬੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਲੋਕ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਓਰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਐਸੀ ਚੁੱਪ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਸਭ ਉੱਤੇ ਛਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਅਲ ਦੇ ਯਾਜਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਸਚੇਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਦੰਡ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। "

"ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ, ਚਮਕਦਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਕੌਧਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਸ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਈ ਵਿੱਚਲੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਚਾਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਤੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਜਵਾਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਖਰ ਚਮਕ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੀੜ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੌਧਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਉੱਪਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਉਤਕੰਠਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਅੱਗ ਦਾ ਉਤਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਸਭ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ

ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਸੀ।

“ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਅਦਿਸ਼ਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੈ-ਭਕਤੀ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਰਗੋਂ ਆਈ ਅੱਗ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਭਸਮ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ; ਅਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਕਿ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹਨ, ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਇਕੱਠੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ‘ਯਹੋਵਾਹ, ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ; ਯਹੋਵਾਹ, ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।’ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਅਚੰਭਿਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਸਮਤਲ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਪੁਨੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਜਾਗ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਭਰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਅਲ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਸਰੂਪ, ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਯੁਕਤਿਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਓਸ ਅਤੇ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਇਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਕਿ ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।” Prophets and Kings, 153.

ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ? ਮੂਸਾ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, “ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ,” ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਸਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਈ ਅੱਠਵੀਂ ਮਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਠਵੀਂ ਮਾਰ “ਟਿੱਡੀਆਂ” ਹੈ (ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ), ਜੋ ਇੱਕ “ਪੂਰਬੀ ਪਵਨ” ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ)।

ਤਦ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਰੁਨ ਫਿਰਅੰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ? ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਵੇਖ, ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਹੱਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟਿੱਡੀਆਂ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਲੈਣਗੀਆਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦਿੱਸਣਯੋਗ ਨਾ ਰਹੇਗੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਓਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਬਚਿਆ-ਖੁਚਿਆ ਹਿੱਸਾ ਖਾ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਗਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਇਕ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ, ਤੇਰੇ ਸਭੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਐਸਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾ ਤੇਰੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਤੇਰੇ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ।” ਫਿਰ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰਅੰਨ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਫਿਰਅੰਨ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਫੰਧਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ? ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ; ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਮਿਸਰ ਨਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ?

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਰੁਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਫਿਰਅੰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਾਓ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ; ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਜਾਣਗੇ?

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੀਆਂ ਭੇੜਾਂ-ਬੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ; ਵੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮਰਦ ਹੋ, ਜਾਓ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹੀ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰਉਨ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਟਿੱਡੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਬੂਟੀ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਓਲਿਆਂ ਨੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਫੈਲਾਈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਚਲਾਈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਟਿੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਈ। ਅਤੇ ਟਿੱਡੀਆਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਬੈਠੀਆਂ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਨ; ਨਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਕਦੇ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਬੂਟੀ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਲ, ਜੋ ਓਲਿਆਂ ਨੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਿਆਵਲੀ ਬਾਕੀ ਰਹੀ।

ਤਦ ਫਿਰਔਨ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਇਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਵਾਰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਮੌਤ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰਔਨ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪੱਛਮੀ ਹਵਾ ਚਲਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਟਿੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਟਿੱਡੀ ਨਾ ਰਹੀ। ਕੁਚ 10:3-19।

ਪਹਿਲਾਂ “ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, “ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ?” ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰਔਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰਔਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਫੰਦਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ?” ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅੱਠਵੀਂ ਬਲਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ 9/11 ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਦਸਵੀਂ ਬਲਾ ਪਹਿਲੋਂ ਠੀਕਾਂ ਦੇ ਵਧ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਲਿਖਤ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗਵਾਹ ਸਭ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦਸਵੀਂ ਬਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਬਲਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਠਵੀਂ ਬਲਾ ਨੇ “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ” ਉੱਤੇ “ਟਿੱਡੀਆਂ” ਲਿਆਈਆਂ। “ਟਿੱਡੀਆਂ” ਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਸਲਾਮ ਅੱਜ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਹਨੇਰਾ ਫੈਲਾ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਟਿੱਡੀ” ਦਾ ਲਾਤੀਨੀ ਨਾਮ “locusta migratoria” ਹੈ, ਜੋ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਨੌਵੀਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਐਸਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਵਧਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਨੇਰਾ ਛਾ ਜਾਵੇ, ਐਸਾ ਹਨੇਰਾ ਜੋ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ; ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਘਣਾ ਹਨੇਰਾ ਰਿਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ; ਪਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਸੀ। ਕੁਚ 10:21-23.

ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ “ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਕਰ ਗਿਆ ਜੋ ਬਾਅਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੇਦ ਪਤਿਤ ਸਰਦੀਸੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਭੇਦ ਅੰਧਕਾਰ ਜਾਂ ਜੋਤਿ ਦਾ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋਤਿ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੂਸਾ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ “ਲੋਕ” ਹਨ ਜੋ “ਸੁਣਦੇ” ਤਾਂ “ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ” ਤਾਂ “ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ।” ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦੇ,

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।”

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਅਭਿਭੂਤ ਜੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਠਗੇ, ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ “ਤਦ ਕਿਹਾ,” “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ?”

ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਦਸ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1844 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ ਅਤੇ 12-17 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਆਇਆ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਕਦਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੀਜਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

“ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ; ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਸੱਚ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅੱਜ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਯਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸੀ। ਕਲਮ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੀਜਾ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣੇ ਹਨ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।” Selected Messages, book 2, 104, 105.

ਮਿਸਰ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਬਿਪਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਲੀਬ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਰੂਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਸਵੀਂ ਬਿਪਤਾ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਅਵਸ਼ਯਕ ਹੈ। 9/11 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਫਿਰਉਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ,” ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਫਿਰਉਨ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ।” ਮੂਸਾ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ” ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਫਿਰਉਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਿਰਉਨ ਅੱਗੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਸਾ ਇੱਕ ਮੋੜ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰਉਨ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।” ਕੁਚ 10:6।

9/11 ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਟਿੱਡੀਆਂ ਦੀ ਉਹ ਮਾਰ ਲਿਆਂਦੀ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ।

“ਅਜਿਹੇ ਕਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟਕਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Bible Echo, August 26, 1895.

ਅਗਲੀ ਬਲਾ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨੇਰਾ ਜਾਂ ਚਾਨਣ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ। 9/11 “ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜਦਾਰ ਬਿੰਦੂ” ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਵੱਲ ਕੰਨ ਨਾ ਧਰਿਆ। ਐਲਿਯਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ?” ਉਹ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਰਦੀ ਹੈ:

“ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟਕਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਭੰਗ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।” Bible Echo, August 26, 1895.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ “ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਮਈ, 1842 ਵਿੱਚ, ਬੋਸਟਨ, ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਬੁਲਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਸਭਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ, ਹੇਵਰਹਿੱਲ ਦੇ ਭਰਾ ਚਾਰਲਜ਼ ਫਿਚ ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਸ ਹੇਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਚਿੱਤਰਮਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਕਪੜੇ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਦਰਸਾਈ। ਭਰਾ ਫਿਚ ਨੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਆਸਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੱਧ ਚਾਨਣ ਸੀ। ਇਹ ਭਰਾ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 2,468 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਬੱਕੁਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ‘ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ।’ ਹਬੱਕੁਕ 2:2।”

“ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਲਿਥੋਗ੍ਰਾਫ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “43 charts” ਕਿਹਾ ਗਿਆ।” ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੀ।” *The Autobiography of Joseph Bates*, 263.

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।” *Early Writings*, 74.

“ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਨਕਾਰ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ‘ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’ ਉੱਤੇ ਅਡਿੱਗ ਖੜੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹਬੱਕੁਕ 2:2, 3 ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਕਮਤ ਗਵਾਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਚਾਰਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ), ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ BC 457 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ 1843 ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ‘ਦਰਸ਼ਨ’ ‘ਦੇਰੀ ਕਰੇ,’ ਜਾਂ ਐਸਾ ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਦਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਉੱਘੇ ਅਤੇ ਸੇਵੇ, ਠੀਕ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।” *Second Advent Review and Sabbath Herald*, Volume I, Number 2, James White.